

Fastan i månaden Ramadân

dess förträfflighet - seder - regler - nattliga böner

*Författare: Muhammad bin Jamîl Zînô,
lärare i Dârul-Hadith al-Khayriyyah i Makka.*

Översättning: Abu Usama Adib bin Hamzeh EL-Saabi

Fastan i månaden Ramadân	I
Förord	3
Fastans vers	4
Några förmåner med versen	4
Islams pelare.....	4
Ramadâns och fastans förträfflighet	5
Din skyldighet i Ramadân.....	5
Fastans seder	6
Bland nyttorna med fastan.....	7
Den frivilliga fastans förträfflighet.....	7
Dagarna då det är förbjudet att fasta	8
Dagarna då det är ogillat (makrûh) att fasta	9
De som har tillåtelse att öppna fastan	9
Vad som ogiltiggör fastan	9
Saker som inte ogiltiggör fastan.....	10
Bönen på natten i Ramadân	11
Tillåtelsen av <i>I'tikâf</i>	11
Plikten att betala <i>Zakat-ul-Fitr</i>	12
Högtidsbönerna på böneplatsen	13
Åkallandet (<i>Du'â</i>) som blir besvarat.....	13
Dyrka inte någon vid sidan av Allâh.....	14
Det besvarade åkallandet på natten	15
Åkallan för att bli botad	15

I Allåhs, den Nåderikes, den Barmhärtiges Namn

Förord

All lovprisan tillhör Allåh. Vi lovprisar Honom, söker skydd hos Honom och ber Honom om förlåtelse. Vi söker skydd hos Allåh från det onda i våra själar och våra onda gärningar. Den som Allåh vägleder, kan inte vilseledas av någon och den som Han vilseleder, kan inte vägledas av någon. Jag bevittnar att det inte finns någon gud förutom Allåh, Den Ende som inte har någon jämlike och jag bevittnar att Muhammad är Hans tjänare och sändebud.

Vidare: Jag har nämnt fastan i en del av mina böcker, men för dess stora betydelse ville jag låta den få ett eget speciellt häfte. Jag lade till en del ämnen och åkallanden så att läsaren kan dra nytta av det och speciellt i den välsignade månaden Ramadân.

Jag ber Allåh att muslimerna ska dra nytta av det och att Han låter det bli absolut och endast för Allåh ta'âlâ.

Muhammad bin Djamîl Zînô

Fastans vers

Allâh ta'âlâ sade: "Ni troende! Fastan är föreskriven för er såsom den var föreskriven för de som var före er, så att ni må bli gudfruktiga. (Fasta) ett bestämt antal dagar, men om någon av er är sjuk eller på resa så (ska man ta igen) samma antal dagar av andra dagar. Och för de som kan fasta med svårighet (som en gammal man etc.) de ska (välja mellan att antingen fasta eller) ge mat till en fattig person (för varje dag). Men vemhelst som självmant gör gott, så är det bättre för honom och att ni fastar är bättre för er, om ni bara visste. Månaden Ramadân i vilken Qur'ân uppenbarades, en vägledning för mänskligheten och tydliga bevis för vägledningen och kriteriet (mellan rätt och fel). Så vemhelst av er som får syn på (nymånen på den första natten av) månaden (av Ramadân, dvs. befinner sig hemma) han måste fasta den (månaden) och den som är sjuk eller på resa, samma antal (dagar som man inte fastade måste tas igen) av andra dagar. Allâh avser lätthet för er och Han vill inte göra saker svåra för er. (Han avser att ni) måste fullborda samma antal (dagar) och att måste storarta Allâh (dvs. säga Allâhu Akbar då man ser nymånen av månaden Ramadân och Shawwâl) för att Han väglett er så att ni må vara tacksamma mot Honom".

((Al-Baqarah 183-185)).

Några förmåner med versen

1. Allâh gjorde fastan obligatorisk för de troende såsom Han gjorde den obligatorisk för de som varit före dem för att det finns nytta i den både för detta livet och för nästa.
2. Fastans dagar är bestämda och överstiger inte trettio dagar.
3. Det är tillåtet för den sjuke och för den resande att bryta fastan i Ramadân. De får då ta igen det senare.
4. Till en början var det möjligt att välja mellan att bryta fastan i Ramadân och istället betala lösen eller att fasta, men senare blev detta avskaffat och fastan gjordes obligatorisk.
5. Månaden Ramadâns förträfflighet och Qur'âns förträfflighet, vilken Allâh sände ner i den månaden. Eftersom nedsändandet är från det högre till det lägre, är detta nedsändande ett bevis på Allâhs upphöjdhed över sin tron, som klargjorts i verser och i autentiska profetiska ahâdîth.
6. Det är obligatorisk att fasta under månaden Ramadân, förutom för den sjuke eller den resande.

Islams pelare

Allâhs sändebud sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam sade:

"Islam är byggd på fem (pelare)":

1. Bevittnelsen om att det inte finns någon annan gud än Allâh (ingen har rätt att dyrkas förutom Allâh) och att Muhammad är Allâhs sändebud (att Allâh sände Muhammad *salla Allâhu 'alayhi wa sallam* för att framföra Sin religion).
2. Förrättandet av bönen (att utföra den enligt dess pelare, dess plikter, med lugn och ödmjukhet).
3. Givandet av allmosor (om en muslim äger 85 gram guld eller motsvarande i pengar ska han betala 2.5 procent av det efter ett år. Annat än pengar har egna specifika taxor).
4. Fastan i Ramadân (avhållsamhet från mat, dryck, samlag och alla synder från gryningen till solnedgången).
5. Vallfärden till huset (för den som har förmågan att göra det).
((Muslim)).

Ramadâns och fastans förträfflighet

Allâhs sändebud *salla Allâhu 'alayhi wa sallam* sade:

1. "Om Ramadân inträder öppnas himlens portar, helvetets portar låses och djävlarerna kedjas fast". Och i en annan rapportering: "Då Ramadân kommer öppnas paradiset portar". Och i en annan rapportering: "öppnas barmhärtighetens portar". ((Överensstämd)).
2. I At-Tirmithîs rapportering: "och en utropare ropar, du sökare av godhet kom fram och du sökare av ondska fall tillbaka. Och Allâh friger från helvetet. Detta sker varje natt tills Ramadân tar slut". ((Förklarad Hasan av Al-Albâni)).

Han *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Varje gärning som Adams son utför belönas från tio gånger mer och upp till sjuhundra gånger mer". Allâh *'azza wa djall* sade: "förutom fastan för den är åt Mig och Jag belönar för den. Han avstår från sin lust och sin mat för Mig. Den fastande kommer att glädjas två gånger: glädjen då han bryter fastan och glädjen då han möter sin Herre. Och andedräkten från munnen på den fastande luktar godare hos Allâh än doften av mysk". ((Bukhâri, Muslim)).

Din skyldighet i Ramadân

Du ska veta, min käre muslimske bror att Allâh har gjort fastan obligatorisk för oss så att vi genom den kan dyrka Honom och för att din fasta ska bli godkänd och nyttig ska du göra följande saker:

1. Ta vara på bönerna: många som fastar försummar bönen, vilken är religionens pelare och att lämna den hör till otro.
2. Uppför dig gott: akta dig för otro, för att förolämpa religionen och för att behandla andra människor illa och ursäkta detta med din fasta. Fastan renar själen, därför ska man inte uppföra sig illa och otro tar ut muslimen ur religionen.
3. Säg inte oanständiga saker även om det är på skoj så att din fasta går förlorad. Lyssna på vad han *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Om någon av er fastar en dag så ska han under den dagen inte säga oanständiga saker och inte skrika och om någon svär åt honom eller vill slå med honom ska han säga: jag fastar, jag fastar". ((Överensstämd)).
4. Dra nytta av fastan genom att sluta med rökning som orsakar cancer och magsår: försök vara viljestark, avstå från det på kvällen såsom du avstår från det på dagen. Då kommer du att spara din hälsa och dina pengar.

5. Slösa inte med maten då du bryter fastan, så att du går inte miste om nyttan med fastan och skadar din hälsa.
6. Gå inte på biografen och se inte på TV för där kan du få syn på sådant som förstör det goda uppförandet och motsäger fastan.
7. Sitt inte uppe så länge att du går miste om *suhûr*¹ och bönen vid gryningen. Se till att utföra goda gärningar under den tidiga morgonen. Allåhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "O Allâh ge välsignelse till mitt folk under deras tidiga morgnar". ((Ahmad)).
8. Ge mer allmosor till släktingar och behövande. Besök släktingar och slut fred med dina fiender.
9. Påminn dig oftare om Allâh. Läs och lyssna på Qur'ân, tänk på dess betydelse och handla efter den. Gå till moskén för att lyssna på de nyttiga lektionerna. *I'tikâf*² i moskén i slutet av Ramadân är Sunnah.
10. Läs boken "Om fastan" och andra böcker för att lära dig reglerna. Då kommer du att lära dig att om man äter eller dricker utav glömska så bryts inte fastan och att om man blivit *janâbah*³ på natten så förhindrar det inte att man börjar fasta (innan man duschat) även om man måste duscha för att bli ren och för att kunna utföra bönen.
11. Ta vara på fastan i Ramadân och vänj dina barn vid fastan då de klarar av det. Akta dig för att bryta fastan utan skäl och den som en dag bryter fastan med vilje han ska ta igen den dagen och ångra sig.
12. Min käre muslimske bror akta dig för att bryta fastan i Ramadân och akta dig för att tala öppet om det framför människorna. Att bryta fastan är ett brott mot Allâh, ett förminskande av Islam och en oförsämndhet bland människorna. Du ska veta att den som inte fastar han har heller ingen högtid, för högtiden är en stor glädje för att man avslutat fastan och för ett accepterande av dyrkan.

Fastans seder

Att bevåna tungan: Allåhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade:

"Den som inte låter bli lögnar och handlingar därefter har Allâh inget behov i att han lämnar sin mat och dryck". ((Bukhâri)).

Brytandet av fastan, åkallandet och *suhûr*⁴: Allåhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade:

1. "Om någon av er bryter fastan, så bör han bryta den med dadlar för däri finns välsignelse, men om han inte kan få tag på dadlar med vatten för det är renande". ((At-Tirmithî)).
2. Då Allåhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* bröt fastan brukade han säga: "*Thahab ath-thama wabtallat il-'urûq wa thabat ul-adjru in sha Allâh* (törsten har försvunnit, ådrorna har blivit fuktiga och belöningen har fastställts med Allåhs vilja)". ((Abu Dawûd)).
3. Allåhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Människorna kommer att ha det bra så länge de skyndar att bryta fastan". ((Överensstämd)).
4. "Ät före gryningen för i *suhûr* finns välsignelse". ((Överensstämd)).
5. "Den som ger mat till en fastande att bryta fastan med får samma belöning som honom utan att den fastandes belöning minskar något". ((At-Tirmithî)).

¹ Sista måltiden innan dagen faller in.

² Då man stannar i moskén i enskild hängivelse.

³ Det tillstånd man befinner sig i efter att man haft samlag eller fått utlösning.

⁴ Se fotnot 1.

Bland nyttorna med fastan

Allâh ta'âlâ sade:

"Ni troende! Fastan är föreskriven för er såsom den var föreskriven för de som var före er, så att ni må bli gudfruktiga".

((Al-Baqarah I83)).

Allâhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Fastan är ett skydd (från helvetet)".

((Överensstämd)).

Han salla Allâhu alayhi wa sallam sade:

1. "Den som fastar under Ramadân med tro och sökande efter Allâhs belöning blir förlåten för de synder han begått". ((Överensstämd)).
2. "Den som utför bönen⁵ i Ramadân med tro och sökande efter Allâhs belöning blir förlåten för de synder han begått". ((Överensstämd)).

Du ska veta min muslimske bror att Allâh har gjort fastan obligatorisk. Det är en dyrkan och den har många nyttor, bland annat:

1. Fastan låter matsmältningsapparaturen och magen vila upp sig från sin ständiga arbetsuppgift, smälter avföringen och stärker kroppen. Den är även bra mot en mängd olika sjukdomar och den avhåller rökarna från cigaretter och hjälper dem att sluta med det.
2. Fastan får stoltheten att försvinna och vänjer personen vid det goda, vid självdisciplin, lydnad, tålmod och hängivenhet.
3. Den fastande känner likvärdigheten med sina fastande bröder. Han fastar med dem och bryter fastan med dem, så han känner den allmänna muslimska samhörigheten. Han känner hunger vilket gör att han känner likvärdighet med sina hungrande och behövande bröder.

Den frivilliga fastans förträfflighet

Allâhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* uppmuntrade till fasta under följande dagar:

1. De sex dagar i månaden Shawwâl. Profeten *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Den som fastar Ramadân och följer det med sex (dagar) ur Shawwâl, det är likvärdigt (i belöning) med att han fastat hela året". ((Muslim och andra)). De lärda sade: En belöning tiodubblas och när man fastat Ramadân är det som om man fastat tio månader. De sex dagarna utgör två månader och hela summan blir tolv månader. Så om man fastar de dagarna också har man fastat ett helt år.
2. Fastan de tio första dagarna i Thil Hijjah och fastan i 'Arafah-dagen för den som inte utför pilgrimsfärden. Allâhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Att fasta 'Arafah-dagen sonar synderna för två år, ett som gått och ett som kommer, och att fasta 'ashurâ-dagen (den tionde i månaden Muharram) sonar synderna för det gångna året". ((Muslim och andra)). Det

⁵ Bönen som avses här är *Tarâwih* dvs. då man vaknar och ber på natten.

- skickades mjölk till sändebudet (*sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam*) och han drack medan han talade till människorna i 'Arafah och sade: "Det finns inga andra dagar än dessa dagar där goda gärningar är mer omtyckta av Allâh (dvs. de tio första dagarna av Thil Hijjah). De sade: O, Allâhs sändebud, inte ens jihad för Allâhs skull? Han sade: Inte ens jihad för Allâhs skull, förutom en man somn beger sig ut med sina pengar och sig själv och inte kommer tillbaka med något av det". ((Bukhâri)).
3. Fastan 'ashûrâ-dagen och en dag före eller en dag efter. Allâhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Detta är 'Ashûrâ-dagen och det har inte blivit föreskrivet att ni ska fasta då. Men jag fastar, så den som vill fastar och den som inte vill bryter fastan". ((Överensstämd)). Och han *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Om jag fortfarande är i livet nästa (år) så kommer jag att fasta den nionde". ((Muslim)).
 4. Fastan den största delen av Sha'bân. "Allâhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* brukade fasta den största delen av Sha'bân". ((Överensstämd)).
 5. Fastan på måndagar och torsdagar. Profeten *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Gärningarna presenteras på måndagar och torsdagar och jag vill att mina gärningar ska presenteras medan jag fastar". ((An-Nasâi, se sahih Al-Jâmi' nummer 2956)). Han *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* frågades om fastan på måndagar och sade: "Det är dagen då jag föddes och dagen då den (dvs. uppenbarelsen) sändes ner till mig". ((Muslim)).
 6. Fastan de vita dagarna. Enligt vad en av följeslagarna *raddi Allâhu 'anhum* sade: "Allâhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* beordrade oss att fasta de tre vita dagarna i månaden, den trettonde, fjortonde och femtonde". ((An-Nasâi och andra. *Hasan* se Silsilat us-Sahîhah 93)).

Dagarna då det är förbjudet att fasta

1. Under de båda högtidsdagarna: *Îd ul-fitr* och *Îd ul-adha*. 'Umar ibn al-Khattâb *raddi Allâhu 'annhu* sade: Allâhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* förbjöd fasta under dessa två dagar, dagen då ni avbryter fastan och sista dagen ni äter efter pilgrimsritualerna (dvs. *Îd ul-adha*).
2. De tre *Tashrîq*-dagarna och det är den elfte, tolfte och trettonde i månaden Dhil Hijjah. Allâhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* skickade 'Abdullâh bin Huthâfah *raddi Allâhu 'annhu* till Mina för att gå runt och säga: "Att man inte ska fasta dessa dagar för detta är dagar då man äter, dricker och påminner om Allâh '*azza wa djâl*". ((sahih Ahmad)). Från detta förbudet råder dock undantag för den som utför *Hajj tamattu'* (utökad pilgrimsfärd) eller liknande om han inte har råd med offer.
3. Dagarna då man har menstruation eller efterförlossningsblödningar enligt hans *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* uttal gällande kvinnan: "Är det inte så att hon inte varken ber eller fastar då hon får menstruation, det är en av hennes brister i religionen". ((Bukhâri)). *Idjmâ'* är överens om att den som har menstruation och den som har efterförlossningsblödningar inte får fasta.
4. En kvinna som fastar när hennes make är närvarande förutom om hon har hans tillåtelse enligt vad han *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Kvinnan ska inte fasta medan hennes make är närvarande förutom efter hans tillåtelse, då det inte är Ramadân". ((Överensstämd)).

Dagarna då det är ogillat (makrûh) att fasta

1. Att fasta 'Arafah-dagen för den som utför pilgrimsfärden och vilar enligt hans *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* uttalade: "'Arafah-dagen, slaktdagen och Tashrîq-dagarna är våra högtidsdagar, vi som tillhör *ahlul-islam* och det är dagar då man äter och dricker". ((Abu Dawûd)).
2. Att enbart fasta på fredagen enligt hans *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* uttal: "Fasta inte på fredagen, förutom om ni fastar en dag före eller en dag efter". ((Överensstämd)).
3. Att enbart fasta på lördagen enligt hans *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* uttal: "Fasta inte på lördagen, förutom det som blivit en plikt för er. Och om någon av er inte kan få tag på något annat än ett druvskal eller en bit trä från ett träd så ska han tugga på det". ((Sahih Ahmad)).
4. Att alltid fasta dvs. att fasta hela året utan avbrott. Profeten *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Må den som ständigt fastar, aldrig fasta". ((Överensstämd)). Och hans *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* uttal: "Den som fastar ständigt, må han varken fasta eller bryta fastan". ((Sahih An-Nasâi)).
5. Att ansluta två fastedagar med avsikt utan att öppna fastan mellan dem och det kallas för *Al-Wisâl* (anslutning). Profeten *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Akta er för att ansluta". ((Bukhâri, Muslim)). Och han *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Anslut inte, och den som vill ansluta han ska ansluta till den tidiga gryningen". ((Bukhâri)).
6. Att fasta den misstänkta dagen och det är den trettionde i månaden Sha'bân (dvs. dagen innan Ramadân). 'Ammâr bin Yâsir *raddi Allâhu 'annhu* sade: "Den som fastar dagen då han misstänker (att Ramadân infallit) har varit olydig mot Abal-Qâsim (dvs. Profeten *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam*)". ((Abu Dawûd)). Profeten *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Låt inte Ramadân föregås av en eller två dagars fastan förutom en man som ändå tänkte fasta, han kan fasta". ((Muslim)).
((Se "Mukhtassar arkan al-islam wal-îmân)).

De som har tillåtelse att öppna fastan

1. Den sjuke och den resande och de ska ta igen det i efterhand enligt Allâhs *ta'âlâs* uttal: "Men om någon av er är sjuk eller på resa så (ska man ta igen) samma antal dagar av andra dagar". ((Al-Baqarah 184)). Den sjuke med en sjukdom han inte tror sig bli frisk från får ge mat till en fattig person för varje dag.
2. Kvinnan som har menstruation eller efterförlossningsblödningar ska ta igen sina dagar enligt 'Aishas uttal: "Vi blev beordrade att ta igen fastan, men vi blev inte beordrade att ta igen bönen". ((Överensstämd)).
3. Den gamle mannen och kvinnan som inte klarar av att fasta. De får ge mat till en fattig för varje dag.
4. Den gravida och den ammande om de är rädda för att det kan vara skadligt för dem. De får endast ta igen missade dagar. Om de endast är rädda för att det kan vara skadligt för deras barn så kan de välja mellan att ta igen de missade dagarna eller att ge mat till en fattig för varje dag.

Vad som ogiltiggör fastan

Det som ogiltiggör fastan är uppdelat i två delar:

A- Det **som** ogiltiggör och det enda man måste göra är att ta igen dagarna och det är:

1. Att äta eller dricka med vilje.
2. Att kräkas med vilje. Profeten *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Och den som kräks (med vilje) ska ta igen (dagarna)". ((Sahih Al-Hâkim och andra)).
3. Den **som** får menstruation och efterförlossningsblödningar även om det sker i det sista ögonblicket innan solnedgången.
4. Medveten Utlösning vare sig det orsakas av att mannen kysser eller kramar sin fru eller om det sker med hjälp av handen. Detta ogiltiggör fastan och man måste ta igen den dagen. Gällande att få utlösning med hjälp av handen så kan det vara skadligt.

B- Det **som** ogiltiggör fastan och leder till att man måste ta igen dagarna och sona.

Enligt majoriteten gäller detta endast om man har samlag.

Soningen för detta brott är: frigivning av en slav, att fasta två månader oavbrutet eller att ge mat till sextio fattiga. Några av dem har denna ordningsföljd som villkor. (Samma regler gäller för både män och för kvinnor).

Saker som inte ogiltiggör fastan

1. Att äta eller dricka på grund av glömska, misstag eller tvång. Då behöver man inte ta igen något och inte sona enligt hans *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* uttal: "Den **som** glömmet medan han fastar och äter eller dricker, han ska fortsätta sin fasta för det var Allâh **som** gav honom mat och dryck". ((Överensstämd)). Och han *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Allâh låter inte mitt folk stå till svass för misstag, glömska och det de blev tvingade till". ((At-Tabarî)).
2. Den som kräks oavsiktligt enligt hans *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* uttal: "Den **som** plötsligt kräks då han fastar behöver inte ta igen det". ((Al-Hâkim)).
3. Användandet av Siwâk⁶ när som helst. Och likaså gäller för tandborste och tandkräm.
4. Att skölja munnen och sniffa in vatten utan att dra in det för långt, enligt sändebudets *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* uttalande till Al-Qît bin Sabrah av Banil-Muntafiq: "Fullborda tvagningen, för (fingrarna) mellan fingrarna och tårna och sniffa vatten långt upp i näsan, förutom då du fastar". ((Ahl-us-Sunnan)).
5. Användandet av Kohl⁷ och öron- eller ögondroppar även om man känner smaken i halsen.
6. Att smaka maten, men på villkor att det inte kommer ner i magen.
7. Att kyssa sin fru om man är gammal och om man är ung om det inte leder till samlag, för sändebudet *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* brukade kyssa 'Aisha då han fastade. ((överensstämd)).
8. Att ta spruta oavsett vilken spruta det är, för även om det kommer in i magen så kommer det inte dit genom den naturliga passagen.
9. Att svälja saliv eller slem och det man inte kan förhindra som damm och liknande.
10. Att använda medicin som inte kommer in i magen som liniment och astmaspray.
- II. Att dra ut en tand eller om det blöder i näsan eller i munnen.

⁶ En bit från roten av trädet *Al-Arâk*. Används som tandborste.

⁷ Ögonpulver som strykes runt ögonen vid ögonfransarna

12. Att tugga tuggummi som inte löses upp eller har sötma.
13. Om gryningen infaller och man håller bägaren i handen ska man inte lägga den ifrån sig förrän man druckit klart enligt hans *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* uttal: "Om någon av er hör utropet och han håller bägaren i handen ska han inte lägga den ifrån sig förrän han är klar med den". ((Abu Dawûd)).
14. Att vänta med att tvätta sig från sitt tillstånd av Janâbah⁸, menstruation eller efterförlossningsblödningar från natten tills efter gryningen. Det är dock bättre att skynda med det så att man kan utföra bönen.
15. Att parfymera sig på dagen under Ramadân vare sig det är rökelse, olja eller parfym.
16. Att duscha för att svalka sig, på grund av törst, för att värma sig eller någon annan orsak.
17. Att göra *Hidjâmah*⁹ för profeten *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* gjorde *Hidjâmah* då han fastade. ((Bukhâri)). Gällande hadithen: "Den som utför *Hidjâmah* ohh den som det utförs på har brutit fastan". ((Ahmad)). Så har den blivit avskaffad av hadithen som nämndes tidigare och av andra bevis.

Bönen på natten i Ramadân

1. Allåhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Den som ber på natten i Ramadân med tro och sökande efter Hans belöning blir förlåten för de synder han begått". ((Överensstämd)).
2. Profeten *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* brukade utföra tretton *rak'a* på natten inklusive *Witr*¹⁰ och morgonbörens två *rak'a*. ((Bukhâri)).
3. Profeten *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* bad aldrig mer än elva *rak'a*, varken vid Ramadân eller vid något annat tillfälle". ((Överensstämd)).
4. Han *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Den som ber på *Laylatul-qadr*¹¹ med tro och sökande efter Hans belöning blir förlåten för de synder han begått". ((Överensstämd)).
5. Han *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Sök efter *Laylatul-qadr* i de udda av de sista tio dagarna i Ramadân". ((Bukhâri)).
6. "Då de sista tio dagarna i Ramadân inföll brukade sändebudet *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* hålla sig vaken på natten, väcka sin familj och kämpa och sträva i dyrkan av Allâh". ((Överensstämd)).
7. Aisha sade: Jag sade: O, Allâh sändebud: berätta för mig, om jag vet vilken natt som är *Laylatul-Qadr*, vad ska jag då säga (för åkallan)? Han sade: Säg: "O, Allâh, Du är förlåtande och älskar förlåtelse så förlåt mig". ((At-Tirmithî)).

Tillåtelsen av *I'tikâf*

- I. *I'tikâf* i shari'a: Det är att hålla sig kvar i moskén och uppehålla sig där för att närma sig Allâh.

⁸ Se fotnot 3.

⁹ Att medicinskt släppa ut blod.

¹⁰ Den sista bönen på natten och den är udda i antalet.

¹¹ Natten då Qur'an sändes ner.

2. Tillåtelsen av det: De lärde är överens om att det är tillåtet "För Profeten *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* brukade göra *I'tikâf* de sista tio dagarna i Ramadân, tills Allâh *'azza wa djall* tog hans liv och efter honom gjorde hans fruar *I'tikâf*. ((Överensstämd)).
3. *I'tikâf*s olika delar: Den delas in i påbjuden och obligatorisk. Den påbjudna är det som muslimen gör frivilligt för att närma sig Allâh och för att följa sändebudets *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* exempel, särskilt under de tio sista dagarna i Ramadân. Den obligatoriska är den som en person gjort obligatorisk för sig själv genom att avlägga ett löfte (till Allâh).
4. Tiden för *I'tikâf*: "Då profeten *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* avsåg att göra *I'tikâf* brukade han utföra morgonbönen¹² och sedan gav han sig in i *I'tikâf*. ((Överensstämd)).
5. Villkoren för den som gör *I'tikâf*: Att personen ska vara muslim, förnuftig och ren från *janâbah*¹³, menstruation och efterförlossningsblödningar.
6. *I'tikâf*s pelare: Att man förblir i moskén för att närma sig Allâh *ta 'âlâ*.
7. Det tillåtna för den som gör *I'tikâf*: Följande tillåts för den som gör *I'tikâf*: - att gå ut för att ta farväl till sin familj.
 - att avlägsna hår, raka huvudet, klippa naglarna, tvätta kroppen, använda parfym och ta på sig sina bästa kläder.
 - Att bege sig ut för något som man måste göra som att urinera, utträtta sina behov och att äta och dricka om det inte finns någon som kan komma med det.
 - Den som gör *I'tikâf* kan äta, dricka och sova i moskén, men han ska tänka på att hålla rent och fint där.
8. *I'tikâf*s seder: 'Aisha sade: "*Sunnah* för den som gör *I'tikâf* är att inte besöka den sjuke, inte deltaga i en begravning, inte röra eller smeka en kvinna¹⁴ och inte gå ut förutom för något man måste göra. Endast den som fastar kan göra *I'tikâf* och det kan endast göras i en församlingsmoské". ((Al-Bayhaqî, Abu Dawûd)).
9. Vad som ogiltiggör *I'tikâf*: att man avsiktligt går ut ur moskén för något som man inte är i behov av, att man förlorar förståndet genom galenskap eller berusning och att menstruation eller efterförlossningsblödningar börjar. ((Se "*Fiqh-us-Sunnah*" 475-483/I))

Plikten att betala *Zakat-ul-Fitr*⁵

1. *Zakat-ul-Fitr* är obligatoriskt för varje enskild muslim: liten som stor, man som kvinna och fri som slav. Ibn 'Umar *raddî Allâhu 'annhumâ* sade: "Allâhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* gjorde *Zakat-ul-Fitr* av Ramadân obligatorisk med en *Sâ*¹⁶ dadlar eller en *Sâ* korn för slaven och den frie, för mannen och för kvinnan och för den unge och den gamle av muslimerna". ((Överensstämd)).
2. Visheten bakom den: Det är en rening för den fastande från det som han kan ha begått som dåliga uttal och oanständigheter och en hjälp för de fattiga och behövande.
3. Kvantiteten: En *Sâ* av vete, korn, russin, dadlar, ris, ost eller liknande saker som anses vara livsmedel.
4. Tiden då det ska betalas: Bästa tiden att betala den är före högtidsbönen och det är tillåtet att betala den en eller två dagar innan högtiden. Det är inte tillåtet att försena den efter högtidsbönen och om man skulle betala den efter bönen så är det endast en vanlig allmosa.

¹² Dvs. på morgonen den tjugonde.

¹³ Se fotnot 3.

¹⁴ Betydelsen av att röra en kvinna här är att vara med henne på ett sådant sätt som gör *I'tikâf* ogiltig. Att röra vid en kvinna i övrigt är tillåtet.

¹⁵ Allmosor som betalas före högtidsbönen.

¹⁶ Viktmått som motsvarar 2500 gram. En *Sâ* består av fyra *Mudd* och en *Mudd* är vad som ryms i två kupade händer.

5. Hur den spenderas: Den delas ut till *Fuqara* (de fattiga som inte ber om det), *Masâkîn* (de fattiga som ber om det), de som är anställda att samla in fonderna, för att frige fångar, för att attrahera hjärtan av de som lutar sig åt islam, för att betala tillbaka åt de som har skulder, för Allåhs skull (för de som stridar i det heliga kriget) och för vägfararen (den resande som inte har råd att åka tillbaka till sitt land). ((se fiqh-us-Sunnah 4121)).

Högtidsbönerna på böneplatsen

1. "Dagarna då det var *Fitr*¹⁷ och *Adha*¹⁸ brukade Allåhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* gå ut till böneplatsen, och det första han började med var bönen..." ((Bukhâri)).
2. Allåhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "(antalet) *takbîr* i *Al-Fitr* (högtidsbönen) är sju i den första *Rak'a* och fem i den andra och läsandet är i båda efter (*Takbîr*)". ((Abu Dawûd)).
3. "Allåhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* beordrade oss att i *Fitr* och i *Adha* ta ut: de unga kvinnorna, kvinnorna med menstruation och de kvinnor som håller sig i sina privata rum. Gällande de kvinnor som har menstruation så avhåller de sig från bönen, men de deltar i det goda och åkallandet hos muslimerna. Jag sade, o Allåhs sändebud, vissa av oss har ingen slöja? Han sade: hon kan ta på sig sin systers slöja". ((Överensstämd)).

Nyttorna av Haditherna

1. Bönen vid de båda högtiderna är tillåten och består av två *rak'a*. Den som utför bönen gör sju *takbîr* i början av den första *rak'a* och fem *takbîr* i början av den andra *rak'a*. Därefter läser han *Al-Fâtîha* och vad han vill ur Qur'anen...
2. Högtidsbönen ska utföras på en böneplats och det är ett ställe som ligger nära staden. Sändebudet *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* brukade gå ut dit för att utföra de båda högtidsbönerna och med följde barn, kvinnor och unga kvinnor, till och med de kvinnor som var ursäktade av menstruation. Al-Hâfith sade i Al-Fath: Man ska gå ut till en böneplats och endast vid nödvändighet utföra den i moskén.

Åkallandet (*Du 'â*) som blir besvarat

1. Allåhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Om en slav råkar ut för oro eller sorg och säger: O, Allåh, jag är din slav, son till din slav och son till din slavinna. Min lugg ligger i Dina Händer, Din dom över mig är i det förgångna, Du är rättvis i din förutbestämmelse. Jag ber dig med alla Dina Namn Du namngett Dig själv med, nedsänt i Din Bok, lärt någon av din skapelse

¹⁷ Högtiden efter fastan.

¹⁸ Högtiden efter pilgrimsfärden.

eller behållit för Dig själv i den fördolda kunskapen, att Du ska göra Qur'anen som en vår för mitt hjärta, ett ljus för mina ögon, få min sorg att försvinna, min oro och dysterhet att gå bort, så kommer Allâh att ta bort hans oro och sorg och byta ut det mot glädje". ((Ahmad, Ibn Hibbân)).

2. Thin-Nûns åkallan som han kallade med i valens mage: "Det finns ingen gud förutom Du, förhärligad är Du, sannerligen har jag varit en av förtryckarna". Om en muslim åkallar med denna om någonting kommer Allâh att besvara honom det". ((Ahmad och andra)).
3. Om han *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* råkade ut för oro eller sorg brukade han säga: "O, Du Levande, Du Självexisterade, genom Din Barmhärtighet söker jag hjälp". ((At-Tirmithî)).

Dyrka inte någon vid sidan av Allâh

Säg till den som åkallar någon annan än Den Nåderike,
Hängiven i en dyrkandes ödmjukhet,
O, du som åkallar en annan gud, slår det dig inte,
Att åkallan är en dyrkan tillhörande Den Nåderike,
Har du glömt att du är Hans slav och att du fattig inför Honom är,
Och i Qur'anen står det att åkallan tillhör Honom,
Allâh är Den som är närmast då man åkallar för en sorg,
Och Han är Den som besvarar utan någon annan förmedlare,
Har du i *Sunnah* funnit att man kan åkalla någon annan?
Eller följer du Djävulen i detta?
Om du följer vägledningen i det du påstår,
Så kom med bevis för det till oss,
Vid Allâh, inte åkallade Sahâbah någon annan än Honom,
För att komma nära med, såsom avgudar,
Dokk fanns denna gärning hos dem,
Den kallades för shirk, och de flydde från den till Imân,
Att förmedla och komma närmare sker inte med lustar,
Utan med gudsfruktan, fromhet och goda gärningar,
Detta är Allâhs bok som skiljer mellan oss,
Finns det i Den: närmade genom den eller den?
Närmandet i Boken är tydligt,
Så om du inser det är den två sorter¹⁹
Dikt av Sheikhen: 'Abdul-Thâhir Abus-Samah *rahimahullâh* rektor för Dârul-Hadîth i Makkah Al-Mukarramah.

¹⁹ Den första: den troendes närmade genom lydnad till Allâh, genom Hans Namn eller med goda gärningar.
Den andra: Avgudadyrkarnas närmande genom att be till sina helgon som återspeglar sig i statyerna.

Det besvarade åkallandet på natten

Allåhs sändebud *sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam* sade: "Den som vaknar på natten och säger då han vaknar: Det finns ingen gud förutom Allâh, Den Ende som inte har någon vid Sin sida, herraväldet och allt lovprisande tillhör Honom, Han ger liv och död, i Hans händer finns det goda och Han har förmåga att göra allt. Förhärligad är Allâh, allt lovprisande tillhör Allâh, det finns ingen annan gud förutom Allâh, Allâh är Den Störste och det finns ingen förmåga och ingen styrka förutom hos Allâh, och sedan säger: O, Allâh förlåt mig, eller åkallar om något så kommer han att få det besvarat och om han går upp, utför tvagning och utför bönen, så kommer hans bön att bli accepterad". ((Bukhâri och andra)).

Jag läste denna åkallan för att bli botad från de sjukdomar jag råkat ut för och Allâh botade mig och jag läste den för att en del svårigheter skulle bli lättare och då underlättade Allâh för mig och lät mig lättas från det jag led av, på grund av denna åkallan.

Varje muslim bör be om hjälp och understöd för sina muslimska bröder och att Allâh ska låta de fördrivna återvända till sina länder.

En muslims åkallan till sin bror i det fördolda blir besvarad och muslimerna måste hjälpa sina bröder materiellt och moraliskt.

Åkallan för att bli botad

1. Lägg handen på den kroppsdel som gör ont och säg: bismillâh (tre gånger), säg därefter sju gånger: "Jag söker beskydd i Allâh och Hans förmåga från ondskan som får mig att känna smärta". ((Muslim)).
2. "O Allâh, människornas Herre, avlägsna plågan, bota för Du är Den som botar och det finns inget botande förutom Ditt botande. Ett botande som inte lämnar en sjukdom". ((Överensstämd)).
3. "Jag söker beskydd i alla Allåhs ord från alla djävlar och plågor och från varje ont öga". ((Bukhâri)).
4. Om man besöker en sjuk vars tid inte kommit och hos honom sju gånger säger: "Jag ber Allâh Den Våldige, Herre över den våldiga tronen att bota dig så kommer Allâh att bota honom". ((Al-Hâkim, Ath-Thahabî)).
5. Den som ser en prövad människa och säger: "Allt lovprisande tillhör Allâh, Den som skyddat mig från det som Han prövat dig med och gjort mig bättre och mer överlägsen många av de Han skapat, kommer inte att råka ut för detta prov". ((At-Tirmithî)).